

[Jørgen Jørgensen.]

nu, og hvis man saa vilde tage i Betragtning den tekniske Udvikling, som maa have Indflydelse paa, hvordan en Nyordning skal bygges op, saa tror jeg ogsaa, Tiden vilde være inde til, at der kunde blive Samling om Spørgsmaalet, og det vil vi i mit Parti i hvert Fald gerne bidrage til.

Alfred Jensen: Vi erkender, at der maa en Bemyndigelseslov til, for at man kan fravige de almindelige Regler i Militærordningen af 1937. Vi har siden den tyske Kapitulation stemt for de forskellige Lovforslag, der har ligget her paa Rigsdagens Bord desangaaende. Vi har gjort det, fordi vi er positivt indstillet til Forsvaret, men Forsvaret er for os ikke alene et Spørgsmaal om et Militærapparat, Spørgsmaalet er ogsaa, om der føres den rigtige Politik, om dette Militærapparat er rigtigt opbygget, og om der er den rette Aand inden for Hæren.

Vi havde Grund til at tro, da Krigen var sluttet, at det skulde være muligt at samle alle betydende Kredse i Danmark om at føre en virkelig Politik mod Krigsaggression og Udbytning. Derfor stillede vi os positivt til Sagen. Vi var klar over, at der kunde komme Situationer, hvori vi maatte faa Betænkeligheder, og vi har gennem de snart 3 Aar, der er gaaet siden den tyske Kapitulation, ved forskellige Lejligheder fremført vore Synspunkter paa forskellige Omraader. Vi har ud fra denne vor Grundindstilling rejst Spørgsmaalet om vor Politik over for Franco-Spanien, vi har rejst Spørgsmaalet om Grønland, det vil sige vor Stilling til De forenede Stater, og vi har ligeledes paa andre Omraader gjort opmærksom paa, at vi havde visse Betænkeligheder ved det, der maa sammenfattes under Begrebet vort Forsvar. I Fjor gjorde saaledes vor Ordfører, det tidligere ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, opmærksom paa, at vi var utilfredse med visse Materielindkøb og med visse Vaabenanskaffelser. Det var dog ikke anderledes, end at vi i Fjor stemte for Bemyndigelsen, men Tiden, der er forløbet siden, har vist en Udvikling, der har gjort vore Betænkeligheder større, end de var i Fjor.

Jeg tænker her paa forskellige Ting, bl. a. den Maade, hvorpaa Befalingsmændene

fra Modstandsbevægelsen er blevet behandlet. Som bekendt vedtog Rigsdagen den 20. Juli 1945 en Lov om Adgang for Modstandsbevægelsens Befalingsmænd til umiddelbart at indtræde i Hæren og Søværnet. De paagældende, der opfyldte Betingelserne, skulde forpligte sig til at gennemgaa en Skole, eller maaske rettere udtrykt, et Kursus paa 2 Aar, og det blev udtrykkeligt fastslaaet, at hvis de efter Gennemgangen af en saadan Skole bestod de Prøver, som de blev stillet over for, skulde de have Ret til at indtræde som Befalingsmænd af Linien i Hæren. Nu er der snart gaaet 3 Aar, og det 2-aarige Kursus, som disse Befalingsmænd skulde igennem, er afsluttet. Det er dog kun et Mindretal af dem, der meldte sig for at faa Lejlighed til at gaa over i Hæren, der har fuldendt Uddannelsen. For Underofficerernes Vedkommende drejer det sig kun om 30 pCt., for Officierterne er det 40 pCt. og for Officererne 50 pCt. — for saa vidt de Tal, jeg har faaet opgivet, er rigtige.

Det kunde naturligvis forudses, at Fra-faldet fra disse Kursus vilde blive større end normalt. Mange af Modstandsbevægelsens Befalingsmænd har vel ikke gjort sig klart, hvilke Forhold de gik ind til, hvilket Slid der knytter sig til Soldatergerningen, andre har maaske, selv om de har været klar herover, i Mellemtiden faaet tilbudt Stillinger i det civile Liv, der gav dem en mere betryggende Fremtid end den, der syntes dem aaben inden for Militæret. Det var man forberedt paa, men at Frafaldet er blevet saa stort, som Tilfældet er, virker overraskende, og det giver Anledning til Eftertanke. Man spørger sig selv, om disse Befalingsmænd nu er blevet behandlet paa den rette Maade, om man inden for Hæren har været klar over, hvilket værdifuldt Element man faktisk her fik stillet til Raadighed — for det var jo den bedste Del af det danske Folk, der her meldte sig til Tjeneste for Hæren.

Det lader sig naturligvis ikke helt afgøre, om de har faaet den rette Behandling, men meget tyder paa, at det ikke har været Tilfældet, at Hærens Befalingsmænd ikke har modtaget dem paa en saadan Maade, at de havde Opfattelsen af, at de kunde gaa ind i Rækkerne som almindelige Officerer. De fleste af dem, der er forsvundet, har haft